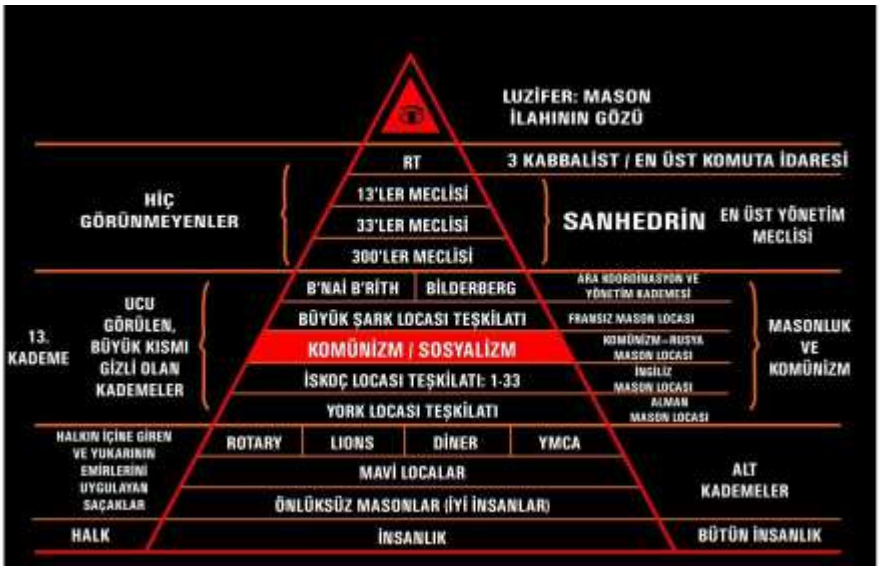
Masonluğa Karşıt Girişimler (Türkiye'de)

Bu yazı, **"Masonluk Nedir ve Nasıldır?"** adlı kitabın
2006 tarihli 4. basımının 18. bölümünün alınıp
buna bazı ek bilgiler katılarak düzenlenmiştir.

Özgün kitabın kapak görüntüsü

Türkiye'de Masonluğa karşıt tutum ve girişimler, Osmanlı Devleti döneminde, ilk yabancı kökenli mason locaları kurulurken yani 18. yüzyılda başlamıştı.

Yabancıların, kendi başlarına ne olduğu ve ne yaptığı bilinmeyen birtakım örgütler kurması sakıncalı görülüyordu. Nitekim Sultan 1. Mahmut mason localarının çalışmasını yasak ederken, bunun gerekçesi özellikle Masonluğa karşıtlığından değil, yabancıların ülkesinde örgütlenmesini istemeyişinden ileri geliyordu.

3. Selim tahta çıktıktan sonra mason localarına göz yumulması ise, asıl Masonluğa karşıt etkinlikleri başlattı. Ancak 1870'li yıllara kadar Osmanlı Devleti'ndeki antimasonik etkinlikler pek bir özellik göstermedi. Şu kadar ki, "mason" ile "gâvur" hemen hemen aynı şey olarak görülüyordu. Masonluğa girmiş olan Türklere de "gâvurluk" yakıştırılıyordu. Sonraları, masonların gâvurdan da öte, "kâfir" olarak nitelendiği döneme geçildi. Fakat bu sözlerdeki nitelendirmeler, tam olarak bir antimasonik tutum ya da girişim sayılmazdı. Batı kaynaklı bir başka kurum ya da dernek için de aynı şey düşünülürdü. Zaten Masonluğun ne olduğu doğru dürüst bilinmiyordu ki...

■ ■ ■

1876'da 2. Abdülhamit tahta çıktıktan sonra ise durum değişti. Antimasonik eylemlerin başlıca nedeni doğrudan padişahın kendisiydi. Kardeşi 5. Murat'ın mason olduğu biliniyordu. Kimi tarihçilere göre onu bu yüzden öldürtemiyor hatta durup dururken ölecek olursa bunu ondan bilecekleri kaygısıyla sağlığına özen gösterilmesine çalışıyordu. En büyük korkusu, masonların kendisini tahttan indirmesiydi.

Bu korkusundan ötürü mason localarına karşı açıkça ters bir tutum takınmadı hatta İstanbul'daki localardan bazılarına zaman zaman bağışta bile bulundu. 5. Murat ölene dek görünüşte locaların çalışmalarına pek karışmadı. Kendisi özenle perde arkasında tutup, özellikle dinsel çevrelerin Masonluğa karşı çıkmasını sağladı.

Abdülhamit'in kuşkuları haksız sayılmazdı. Nitekim tahttan indirilmesinde ve 2. Meşrutiyet'in kurulmasında masonların da önemli payı oldu.

Ancak bu noktada gözden kaçan önemli bir nokta, meşrutiyetin yeniden kurulması için didinen ve Abdülhamit'i tahttan indirenler arasında sadece birkaç mason bulunduğudur. Fakat İttihat ve Terakki Cemiyeti üyeleriyle birlikte ön saflarda yer aldıkları için, sanki bu işi yalnız onlar yapmış gibi bir görünüm doğmuştur. Üstelik bu girişimlerini "mason" oldukları için değil, Osmanlı Devleti'nin çağdaş bir devlet yapısına kavuşturmak için yapmışlardır.

19. yüzyıl sonlarında masonlara "gâvur" ve "kâfir" denilmesiyle yetinilmedi. "Dinsiz ve Allahsız olup milliyete ve mukaddesata muarız" *(ulusallığa ve kutsallığa karşı)* oldukları iddiası ortaya kondu.

DİN KONUSU

Türkiye'de "din" konusunda yapılan antimasonik girişimlerin en ilginç yönlerinden biri, Katolik Kilisesi'nin aforoz buyruklarının kapsamında yer almış suçlamaların hemen hiç değiştirilmeden kullanılmış olmasıdır. [Bu konuda **"Masonluğa Karşıt Girişimler (Genel)"** başlıklı yazının okunması önerilir.]

Masonluğun "dinsizlik" demek olduğu, masonların Tanrı'nın varlığını yadsıdığı, sistemli bir propaganda yaparak diğer insanları da dinsel inançlarından uzaklaştırmaya çalıştığı iddia edilirken, bir yandan da Masonluğun kitaplı ve kitapsız tüm dinlere karşı çıkan bir tarikat olduğu, masonların bu tarikatı yaygınlaştırıp yeni bir din kurmaya çalıştığı ileri sürülmüştür. Masonluğun "Yahudilerin uydusu" olduğuna ilişkin iddialar da bunlara eklenmiştir.

Batı ülkelerinde çoktan beri bu gibi suçlamalar pek önemsenmemekte, ciddiye alınmamaktadır. İki yüz yılı aşan bir süre boyunca "din ve inanç" konusu üzerinde masonlara yöneltilmiş suçlamaların doğrulanamadığı, saldırıların ya yanlış kanılardan ve ön yargılardan ya da bambaşka amaçlardan kaynaklandığı anlaşılmıştır.

Batılılar, bu konudaki yayınları dikkatle izlemiş, masonların yaptıkları yararlı işlere de bakmış, mason derneklerini olumlu amaçları olan saygın kuruluşlar olarak benimsemiş, masonları da iyi niyetli ve erdemli kişiler olarak tanımıştır.

Yakın geçmişimizde Amerika Birleşik Devletleri'nde açılmış geniş çaplı bir antimasonik kampanyada, önce sıkı bir araştırma yapılmış, masonların olur olmaz iddialarla suçlanmasından özenle sakınılmıştır.

Günümüzde Batı ülkelerinde bu işlerin böyle yapılması zorunludur. Çünkü hiç kimse boş laf edenlere kulak asmaz.

Türkiye'de ise önce toplumsal değer yargıları ortaya konup, sonra masonların tutumlarının bunlara aykırı olup olmadığına bakılmamaktadır.

Önce masonlar kötülenmekte, sonra çoğu uyduruk olan iddialarla bu kötülemelerin gerekçeleri ortaya konmaktadır. Hiçbir zaman bilimsel ve akılcı bir yöntem uygulandığı görülmemiştir. Antimasonik girişimlerde bulunanlar, bolca demagoji yapmış, olabildiğince duygu sömürüsüyle atıp tutmuştur.

İşin garip yanı, Türkiye'deki yöntemin Batı ülkelerinde uygulanmış olandan çok daha etkili oluşudur. Bunun nedenini bilgisizliğin *(cehaletin)* yaygınlığına, insanların pek az okumasına bağlamak olanaklıdır.

■ ■ ■

Türkiye'de antimasonik girişimlerde bulunanlar ikiye ayrılabilir:

a) Yeterli ölçüde ve güvenilir bilgileri olmaksızın, genellikle kendilerinden önce ortaya atılmış olan iddialara körü körüne bağlanıp saldırıda bulunanlar;

b) Aslında Masonluğun ne olduğunu, ne olmadığını, Masonlukta neyin nasıl olduğunu pek iyi bilen, tümüyle başka nedenlerle antimasonik girişimlerde bulunurken halkın "Masonluk" hakkındaki bilgisizliğini bireysel tutku ve eğilimleri doğrultusunda kötüye kullanan, halkın "din ve inanç" ya da "ulusallık" konusundaki duyarlılığından yararlanmayı öngörenler.

Antimasonik girişimcilerin savlarının genellikle tutarlı olmadığı, zaman zaman kendi kendileriyle çelişkiye düştükleri de görülebilir.

Türkiye'de olduğu gibi Batı ülkelerinde de antimasonik girişimlerde bulunan bir kişi, salt kendi görüş ve eğilimleri uyarınca hareket ettiğinden, Masonluğun "dinsizlik" olduğunu ileri sürebilir.

Bir diğeri Masonluğu "Yahudilik" ile özdeşleştirebilir.

Bir başkası da Masonluğu "Komünizm" ile bağdaştırmaya kalkışabilir.

Fakat Batı ülkelerinde hiçbiri kalkıp da ***«Masonluk hem dinsizlik hem Yahudilik hem de komünistliktir.»*** diye saçma sapan bir laf etmez.

Sadece Türkiye'de görülmüş olan bu tür bir çelişki, şundan kaynaklanmakta olsa gerektir:

Dinsizlik, Yahudilik ve Komünistlik... Bunların hepsi, Türk halkının öteden beri hiç hoşlanmadığı şeylerdir. Dolayısıyla, suçlamaların kendi içinde çelişkili olması önemsenmemiş, şöyle düşünülmüş olsa gerektir:

> *«Bizim ülkedeki bir okuyucu, nasıl olsa Müslümanlıktan başka bir dini ya da inancı hiç uygun bulmaz. Zaten Yahudilere karşı bir olumsuz ön yargısı vardır. Komünistliği ise hiç istemez ve dinsizlikle bir tutar. Şu halde bunların tümünün birleşimini "Masonluk" olarak tanımlamak, masonlara karşı çok daha fazla diş bilenmesini sağlayabilir.»*

Dinsizlik ve Tanrıtanımazlık Suçlamaları

Osmanlı Devleti'nde Farmasonluğun "dinsizlik" demek olduğuna ilişkin kanı yayılmıştı.

Cumhuriyetin ilanından sonra, bu konuda artık pek söz edilmesine bile gerek kalmamıştı; çünkü sözlüklerde "farmason" sözcüğünün anlamı zaten doğrudan "dinsiz ve Allahsız kişi" olarak verilmekteydi.

Buna günümüzde bile rastlanabilir.

Ancak Masonluğu kötülemekten başka hiçbir amacı olmayan yayınlarda, masonların "dinsiz" ve "tanrıtanımaz" olduklarına ilişkin iddialara özenle yer verilmiştir.

Antimasonik yazarlardan biri bu konuda şunları yazmıştır:

> "Mason locaları, insanları kendi dinlerini terke mecbur bırakmaksızın bir inanış etrafında toplamaya çalışırlar. İnsanca tutku ve her türlü faktörlerle dine bağlılıkları zayıflayan insanların kalplerindeki boşluğu ideallerle doldururlar. Yaratan Tanrı yerine Evrenin Ulu Mimarı inancı sokulur. İlk inanç sembol, ikincisi ülkü olarak büyür, genişler, yayılır. Sonuçta birinciyi ortadan kaldırır. Çünkü Masonluk, dinî dogmaları inkâr etmekte ve aklın bütünlüğünü, iradenin muhtariyetini kabul etmektedir. Canlıların yaradılışı da, masonlara göre tamamiyle bilimsel bir konudur. Dinî inançlara birer efsane gözüyle bakılabilir. Sonuç olarak Darwin'in gelişme varsayımı, masonlarca canlıların yaradılışını açıklayan gerçek diye kabul edilmektedir."

Bu anlatımda, masonların bilim ve akıl verilerini dogmalara oranla öncelikli tuttuğuna değinmekte sakınca görülmemiştir. Çünkü vurgulanmasına çalışılan şey şudur: ***«Dinsel dogmalarla bilimsel bulguların arasında çelişkiler vardır. Masonlar dinden yana değil, bilimden yana çıkmaktadır.»***

■ ■ ■

Birkaç antimasonik kitabı olan bir yazar şöyle bir görüş belirtmiştir:

> "1900 yılında Paris'te toplanmış olan İkinci Uluslararası Mason Kongresi üyeleri, dinsiz ve Allahsız bir Dünya Cumhuriyeti fikri altında bir araya gelmişlerdir."

O tarihte yapılmış uluslararası bir masonik toplantı yoktur. Bu ancak Fransa Büyük Doğusu'nun bir toplantısı olabilir. Nitekim aynı yazar, bu obediyansın 1897 tarihli bir genel kurul toplantısının tutanaklarına ilişkin özellikle seçilmiş bazı bölümleri de anlattıklarının kesin kanıtı olarak göstermiştir.

İşin ilginç yanı, söz konusu tutanakların tarihi ile İsviçre'nin Basel kentinde toplanmış olan ilk uluslararası Yahudi kongresinin örtüşmesidir.

O tarihlerde özellikle Fransa'da ateşli Yahudi masonlar, localarında kendi ulusal ülküleri ile bağlantılı abartılı konuşmalar yapmıştır. Elbette sözleri ilgili locaların toplantı tutanağına geçmiştir. Dolayısıyla, böyle belgeler vardır ama bunlar saptırılarak, özellikle kasıtlı ve yanlış çeviriler yapılarak yansıtılmıştır.

Gizli Tarikat ve Özel Din Kurma Suçlamaları

Masonluğun, tüm dinlerle savaşarak özel bir din kurmak amacını güden bir "gizli tarikat" olduğunu ileri sürenler olmuştur.

Buna benzer antimasonik iddialar Batı ülkelerinde de görülür ama Türkiye'deki yaklaşım hayli farklıdır. Yeterli bir kültür birikimi olmayan, düşünme yetisini kullanmayan kimseler, kendi içlerinde birçok çelişkisi olan bu suçlamaların doğruluğuna kapılabilir.

Türkiye'deki antimasonik yazarlardan biri özetle şunları belirtmiştir:

> "Mason teşkilâtını daha ziyade bir mezhep ya da bir tarikat olarak kabul etmek gerekir. Toplantı yerlerine mabet, yeniden kabul olunana yapılan bir tür vaftiz törenine tekris denilmesine, toplantılarda özel önlükler, nişanlar, kılıçlar, tokmaklar ve toparlaklar kullanılmasına, toplantı yerinde ışıklı sütunlar bulundurulmasına, aralarında çok sıkı bir disiplin ve çeşitli rütbe ve dereceli sınıf teşkilâtı mevcut, her aşamadakilerin toplantıları ayrı, her birinin konuşmalarında kullandığı simgelerin başka olduğuna bakılınca, bu teşkilâta ve toplantılarına kanunun tarifi dahilinde bir cemiyet denilemez ve vatandaşlar arasında her türlü sınıf farkını kaldıran Cumhuriyet anayasası hükümlerine uydurulamaz. Ciddî olmaları gereken devlet ve ilim adamlarının aralarında tiyatro oynatmadıklarına göre de, böyle bir tören ve protokole bağlı kurumlara olsa olsa mezhep, tarikat denilebilir."

Bu tür ileri sürüşte "mezhep" ile "tarikat" sözcüklerinin özdeş tutulmasının yanı sıra, Masonluğa giriş töreni anlamındaki "tekris"in ne olduğunun göz ardı edildiği, "ezoterik sistem"in de tümüyle küçümsendiği görülmektedir.

■ ■ ■

Bir diğer yazar, şöyle bir görüş ileri sürmüştür:

> "Bugün farmasonluk yeni bir din şeklinde memleketimizde günden güne ilerliyor. Bize ait ne kadar mukaddesat varsa hepsini kırarak, gözlerimizi yıldırarak, en hurda fırsatlarda çeşitli küçültmeler yaparak kendi batıl ve gericinin gericisi, büyücü ve kabbalist dinini yaymak istiyor."[*]

Bu gibi sözlerde de "büyücülük" ile "Kabala"nın bağdaştırılmasındaki çelişki, ancak bilgili kişilerin dikkatini çekebilir. Aslında yapılmak istenen, anlatılan şeylerin iyi anlaşılması değil, çeşitli sözleri bir arada kullanarak ve biraz da bayağılaşarak etkileme gücünün artırılmasıdır.

---

[*] Aslı çok ağır bir Osmanlıca olan bu deyiş, buraya Türkçeleştirilerek alınmıştır. Diğer saldırı ve suçlamalar da yer yer açılmalarla elden geldiğince anlaşılır hale getirilmiştir.

Yahudi Uyduluğu Suçlamaları

Türkiye'deki antimasonik girişimlerde, Masonluğun "Yahudi dini"nin uydusu olduğuna ilişkin suçlamalara hayli sık rastlanmıştır. Bunun benzerleri Batı ülkelerinde de görülmüştür ama Türk yazarların suçlama tarzı çok farklıdır.

Yahudiler öteden beri Türkiye'deki bilgisiz ve bağnaz kesimlerde kötülenmiş, hor görülmüştür. Masonluğun Yahudiliğe hizmet ettiği gösterilecek olursa, halkın Masonluğa da cephe alacağı düşünülmüştür.

Bu konunun ne İsrail Devleti ne de günümüzde süregiden "Filistin sorunu" ve İsrail'in işgal etmiş olduğu topraklar ile bağlantısı vardır. Asıl konu, mason localarında uygulanan ritüellerdir. Aşağıdaki örnek, bu tür suçlamaların tipik örneklerinden biridir.

> «Farmasonların dini yahudi dini, âdetleri, simgeleri, gelenekleri, ibadetleri ve her şeyleri İbranî'dir. Allahları Adonay*, mabutları altın buzağı, itikatları batıl ve hareketleri tam anlamıyla gericidir. Karanlık bir geçmiş ya da zulmetlere gömülmüş, sislere bürünmüş, yalanlara boğulmuş, baştan başa safsata, baştan başa gülünç ve gerici bir kimlikleri vardır. Muharref tevrata ve yahudiliğe bağlılıkları o kadar bariz ve aşikârdır ki, bütün dinleri ve hatta Allah'ı inkâr eden, bütün milletlerin mukaddesatına düşman olan bu zümrenin bugün için kendilerine Peygamber ya da simge edindikleri Hiram usta hakkında muharref tevrat** âyetlerle doludur."

Bu tür görüşlerin ileri sürülüşüne, mason ritüellerinde yer alan bazı kişi adı ve terimlerin İbranice kökenli olması, birer töresel ders olarak değerlendirilen alegorik öykülerin asıl kaynaklarının bazılarında Tevrat'tan esinlenmeler bulunmasıdır. Ancak bu esinlenmeler, Tevrat'tan doğrudan doğruya değil, başka kitaplardan alınmadır. Öyle olsa bile, burada "Tevrat" ile "İncil"in bir bütün sayıldığı da göz ardı edilmektedir. Masonluktaki öğretimin yöntemi, küçümsemenin ötesinde alaya alınmaktadır.

İşin ilginç noktalarından biri, Masonluğun hiçbir ritüelinde *"altın buzağı"* biçiminde bir simgenin olmayışıdır.

Mason ritüellerinde "Tevrat" ile hiçbir ilgisi olmayan anlatımlar da vardır. Bunlar, Masonluğu "Yahudi uyduluğu" ile suçlayacak birisi için hiç de ilgi çekici değildir. Zaten suçlamalarda, başkalarında olduğu gibi Masonlukta niçin simge ve alegorilerin kullanıldığı konusuyla da hiç ilgilenilmemektedir.

---

* Adonay: Yahudilerin Tanrı'nın adı olarak benimsedikleri "Yahova"yı dile getirme biçimi.

** Muharref Tevrat: Aslında "Tevrat" olmayıp, bunun yozlaştırılmışı. Burada, özel olarak Masonluğun 3.derece ritüeli konu ediliyor.

Masonluğa Siyonizmin Yakıştırılması

Yahudiliğin temellerine, kurallarına ve istemlerine uygun bir ideolojiye genel olarak "Semitizm" ya da "Yahudicilik" denir. Bu ideoloji, tüm insanları içeren bir ülkü olmayıp, sadece "Sami ırkı"ndan gelme olanlar içindir. Bu bakımdan Semitizm, ortak ırk ve ortak dini öngören bir tür ulusçuluktur.

Siyonizm, 20.yüzyılın başından bu yana benimsenmiş olan tanımı uyarınca, bu zümresel ideolojinin politik yönüdür. Amacı, dünyanın dört bir yanına dağılmış Yahudilerin "kutsal topraklar" üzerinde bağımsız İsrail Devleti'ni kurmasıdır. Ancak bu ülkü, dünya yüzündeki tüm Yahudilerin ille de aynı toprak üzerinde yaşamalarını öngörmez. İsterlerse gidip yerleşebilecekleri bir "yurt" sağlamayı, bu yurdun bütünlüğünü ve sürekliliğini korumayı öngörür.

Siyonizmin bir başka tanımı daha olduğu, bunun ise Yahudilik ile bir bakıma bağlantılı ama Yahudilere karşıt olduğu Siyon Örgütü *(Priuré de Sion)* adlı gizli örgütten söz edilerek açıklanabilir. Bu çok önemli bir sorun olduğu için özetlemeden geçmeyelim:

Siyon Örgütü'nün ülküsü anlamındaki ve yüzyıllardan beri süren Siyonizm, Yahudilere karşıttır; çünkü Kudüs'ün aslında diğer Yahudi kavimleri tarafından Kudüs'ten kovduğu Benjamin kabilesinin malı olduğunu, bu kabilenin soyunu Merovenj hanedanının sürdürdüğünü ileri sürer. Siyon Örgütü'nün iddiası bu kadarla kalmaz ama bu da "Siyonizm" adını taşıyan ülküsünün bir öğesidir. [Hayli ayrıntılı olan bu konu için **"Tarih Sahnesinde Siyoncular ile Tapınakçılar"** başlıklı yazının okunması önerilir.]

Türkiye'deki antimasonik yazarlardan çoğu, Masonluğun Siyonizme hizmet ettiğini hatta Siyonizm ile özdeşleştiğini ileri sürmüştür. Bu iddia sadece Türk antimasonik yazarlara özgü değildir. Hatta Türkiye'de bu konudaki iddialar ortaya konurken, yabancı kaynaklardan yararlanılmıştır. Kopya çekilmiş olduğu bile söylenebilir çünkü kaynakça gösterilmemiştir.

Buna karşın, bu tür kaynakların başında adına dünyadaki Masonluğa karşıtlığın özetle anlatıldığı bir diğer yazıda değinilmiş olan Gregor Schwarz Bostunitsch adlı bir Rus asıllı Alman yazarın kitabının geldiği bilinmektedir. Türkiye'deki antimasonik yazarlar, şunları söylemiştir:

> "Yahudiler; dünya üzerindeki saltanatlarını yitirip de yeryüzünün dört bucağına dağılmak suretiyle perişanlığa uğrayınca egemenliklerini başka bir yoldan kurmayı düşündüler. Dünya servetini milletlerin kişilerinde toplamak için bireysel ve topluca yüzyıllarca uğraştılar ve başarılı oldular. Aynı zamanda varlıklarını koruyacak gizli bir nüfuzu hâkim kılmak üzere kardeşlik namı altında mason teşkilâtını kurdular. Her tarafta büyük makam sahiplerini, nüfuzlu kişileri, güçlü yayın organlarını bu topluluğa sokmak olanağını buldular. Faaliyet yüzyıllardan beri devam etmektedir. İşte türlü vasıtalar ve maskeler altında kurulmuş olan bu kudretli saltanat, görkemli mason egemenliğidir."

> “Yahudilerin ellerine geçirdikleri tüm bu vasıtalardan başka, her memlekette halkı ve özellikle yüksek tabakayı kendi emirlerine ve arzularına göre yönetmek için dayandıkları en büyük, gizli ve korkunç teşkilât Yahudilerin yatakları: Farmasonlardır.”
>
> “Masonluğa dair yapılan araştırmadan anlaşılıyor ki, her mason locasında; aynı zamanda gizli Yahudi teşkilâtına mensup mutlaka birkaç etkin ve nüfuz sahibi Yahudi vardır. Bunların görevi, çeşitli locaların çalışmalarını birleştirmek ve bunların yönlerini Yahudilerin genel amaçlarına doğru düzenlemektir. Bundan da anlaşılıyor ki: Masonluk sadece bir âlettir. Ve Masonluktan daha yüksek ve daha gizli bir teşkilâtın, yani Yahudiliğin hizmetçisidir.”
>
> “Farmasonların bugün İbranî ve Yahudi amaç ve hedeflerinin gereği olarak kongrelerinde kabul ettikleri ve tutanaklara geçirdikleri çok önemli ve çok dikkate değer bir maddeleri vardır: “Yüzyıllardan beri Müslümanlığın büyük mevkiini işgâl eden ve bilhassa Yahudilerin üzerinde tutkular ve emeller besledikleri ve adına arz-ı mev’ut dedikleri kutsal Filistin topraklarını da o zamanlar elinde bulunduran Türk Devleti’ni parçalamak ve Türk milletinin şeref ve itibarını ayaklar altına alarak bütün dünyadaki Müslümanların gözünden düşürmek ve böylelikle kutsal olan dünya Müslüman birliği ülküsünün gerçekleşmesini önlemek.
>
> Bu haince ve nankörce karar hiç de gizli bir şey değildir. 1897 yılında İsviçre’nin Basel şehrinde toplanan birinci dünya Siyonist kongresinde açıkça ortaya atılmış, hararetli tartışmalara neden olmuş ve bütün bu rezil nankörlükler pervasızca tutanaklara geçirilmiş, dünya basınında şiddetli tenkitler ve tepkiler meydana getirmiştir.”

Tüm bunlarda asıl konu edilen, “Semitizmin politik yanı” olarak tanımlanan Siyonizmdir. Yukarıdaki suçlamada, bunun Masonluk ile olan varsayımsal bağlantısı ikinci aşamada gösterilmektedir. Öncelikli tutulan, Masonluğun zaten Yahudiler tarafından kurulmuş olup, bu ulusun emellerine hizmet etmek üzere etkinlik gösterdiğidir.

İşte bu iddia, yazarın anlattıklarının güvenilirliğini ortadan kaldırmaktadır ama bunu sadece Masonluğun tarihçesini, amaçlarını, ilkelerini ve nasıl bir kurum olduğunu az da olsa bilenler görebilir. Şayet “Prieuré de Sion” adlı orgnizasyondan da söz edilseydi, durum çok farklı olacaktı ama bilinmiyordu ki…

Yahudi örgütlerinin 19. yüzyıl sonlarından başlayarak yaptığı çalışmalar ile, toplantılarında alınmış kararların, o tarihlerde Osmanlı Devleti’nin çıkarlarına aykırı düştüğü doğrudur. Çünkü o tarihlerde Filistin ne de olsa bir Osmanlı toprağıydı.

Fakat bunların Masonluk ile ilgisi yoktur. Burada Masonluk ile Siyonizm kesinlikle özdeş gibi gösterilmekte, Siyonistlerin toplantı, karar ve etkinliklerinden Masonluk sorumlu tutulmaktadır.

■ ■ ■

Bir diğer konu da Yahudilerin mason localarındaki işleviyle ilgili iddiadır.

Günümüzde dünyanın her yerinde Yahudiler mason olabilir. Fakat bir öncelik ya da ayrıcalıkları söz konusu değildir. Elbette Yahudilerin de üye olduğu localar vardır. Üstelik bir Yahudi azınlığın bulunduğu bazı ülkelerde, üyelerinin çoğu Yahudi olan masonlardan kurulu localar da bulunabilir. Çünkü çoğu masonlar, üyesi oldukları locada, Masonluk ile ilgisi olmayan bazı ortak yanları, ilişkileri ya da paylaşımları bulunan kişilerle birlikte olmayı yeğler. Dolayısıyla Yahudiler de belli localar çatısı altında yoğunlaşır. Ancak, üyeleri arasında hiç Yahudi olmayan locaların sayısı, Yahudilerin de bulunduğu localar ile karşılaştırılamaz.

Buna karşılık, her locada birkaç Yahudi bulunduğunu, bu kişilerin bir gizli Yahudi örgütünün üyesi olup onların emelleri doğrultusunda özel görevler üstlendiklerini ileri sürmek, sadece Masonluk üzerine hiçbir şey bilmeyenlerin olumsuz bir ön yargı edinmeleri için söylenmiş bir söz olabilir.

Masonluğun Siyonizme âlet olabileceğine, olsa olsa hem Masonluğun hem de Siyonizmin ne olduğunu bilmeyenler, kendilerine anlatılanların doğruluğunu başka bilgi kaynaklarına gereksinme duymaksızın, üstelik akıl süzgecinden de geçirmeden, körü körüne benimsemeye önceden hazır olanlar inanabilir.

Dünya Siyonist Organizasyonu 1897 yılında kurulmuştur. Bu örgütü kuranların Masonluğu kendi amaç ve emellerine yönelttiği, ne tarihsel gerçeklere ne de akıl ve mantığa sığar. Çünkü günümüzdeki anlamıyla Masonluk, bu tarihten neredeyse 180 yıl önce kurulmuştur.

Bununla birlikte, 20. yüzyılın başlarında, özellikle Fransa'daki üyelerinin çoğu Yahudi olan bazı locaların Siyonizmin emellerinin paralelinde etkinlikler göstermiş olduğu doğrudur. Bu olay uluslararası politika alanında gösterilen lobi etkinliği gibi bir şeydir. Masonluğa Siyonizmi yakıştıranlar, o tarihlerde bu tür locaların yaptığı yayınlar ile kimi masonların Yahudilerin politik ülküleri paralelindeki söylev ya da yazılarını, suçlamalarının kanıtı olarak göstermeye çalışmıştır. Oysa ne birkaç masonun yaptığı ne de üyelerinin çoğu Yahudi olan bazı locaların tutumu genel olarak Masonluğu bağlar.

Dünyanın birçok yerinde zaman zaman bazı mason localarının çeşitli politik ülkülere âlet edilmesine kalkışıldığı çok görülmüştür. Öylesine ki, locaları kendi politik amaçları doğrultusunda kullanmak eğiliminde olan ve bunu açıkça ortaya koyan kimi masonlar, isteklerini elde edemeyince genel olarak Masonluğa karşı çıkmıştır. Kendi içinde böyle bir deneyimden geçerek bunun zararını görmüş olan mason kuruluşları, bir benzerinin yinelenmemesi için önlem almıştır. Siyonizm de bunlardan biridir.

Böyle bir girişim, Türk mason localarına sokulamamıştır. Kum bilir, belki de Türk masonlarının ulusallık bilincinin, diğer birçok ülkedeki masonlardan çok daha yüksek olduğundan…

Dünya Siyonist Organizasyonu, 1948 yılında İsrail Devleti'nin kurulması, Yahudilerin bir yurt edinmesi, bu devletin bazı İslâm ülkeleri dışında dünyada tanınması suretiyle amaçlarının büyük bölümüne ulaşmıştır. Masonluk Siyonizmin bir organı ya da aracı olsaydı, amacı gerçekleştiği için dünya yüzündeki mason localarının çoğunun 1950'li yıllarda çalışmalarına son vermesi gerekirdi. Hele İsrail'de mason localarının kurulmasının hiçbir anlamı olmazdı.

Gerçi "Semitizmin politik yanı" anlamındaki Siyonizmin varlığının gerekçesi henüz sona ermemiştir. Şimdi birtakım örgüt ya da kurumlar, bir türlü çözüm bulunamayan "Filistin sorunu"nun İsrail Devleti'nden yana bir sonuca bağlanabilmesi için uluslararası politika alanında uğraşılarda bulunmaktadır. Mason localarının ve obediyanslarının ise bu konu üzerinde yan tutucu bir tutumu yoktur. Hiçbir masonun ne kaba güce dayalı baskıları, ne Emperyalist girişimleri ne de terörü onaması ya da desteklemesi düşünülebilir.

Özetle Masonluk, bir bütün olarak ne dünyada ne de Türkiye'de Siyonizm gibi bir zümresel ideolojinin âleti olmuştur. Eğer böyle bir şey olsaydı, çoktan varlığını yitirirdi.

■ ■ ■

Dünya yüzünde Masonluğun hayli rahat olduğu ülkelerin yanı sıra, varlığını korumakla birlikte hayli rahatsız olduğu ülkeler vardır.

Masonluğun bir ülkedeki rahatlığı, özgürlük ve demokrasi düzeyi ile paraleldir. Bu nedenle de Masonluk diktaya, totaliter ya da dinsel inançlara dayalı bir rejimin egemen olduğu ülkelerde yaşayamaz. Bu gibi ülkelerde mason locaları bulunsa bile çalışmalarını çok zor koşullar altında sürdürür. Gelişimleri de pek sınırlı kalır. Nitekim bu nedenle bir zamanlar "Doğu Bloku" olarak anılmış Komünist rejim altındaki ülkelerde yıllar boyunca mason locaları barınamamış, masonlar nefes bile alamamış, Komünizm çöktükten sonra kurulan demokratik ülkelerde yavaş yavaş yeniden serpilmeye başlamıştır.

Masonluğun günümüzde bile çok zor yaşayabildiği ülkelerden biri, rejiminin demokrasi üzerine kurulu olmasına karşın İsrail'dir. Bunun nedeni ise, İsrail'in Yahudi dini üzerine kurulu teokratik bir ülke oluşudur. Tıpkı birtakım İslâm ülkelerinin doğrudan Müslümanlık üzere kurulu olduğu gibi...

Yahudiliğin temel inanç ilkeleri, bu inanç gereğince Yahudilerin kendilerini "Tanrı'nın seçilmiş kulları" olarak sayması, Masonluğun amaç ve ilkeleriyle bağdaşması bir yana dursun, ters düşer. Nitekim 19. yüzyılda başta Almanya olmak üzere Batı Avrupa ülkelerinden bazılarında Yahudiler Masonluğa kabul edilmemiştir; gerekçesi de budur.

Ne ilginçtir ki, daha yakın bir geçmişte Avrupa'da kimi mason örgütleri ırk ve din ayırımcılığı yaparak Yahudileri Masonluğa kabul etmezken, Türkiye'deki mason örgütlerine Yahudi uyduluğu yakıştırılmıştır.

POLİTİKA KONUSU

Masonluk, her ülkede güncel politikanın dışında kalmak zorundadır. Bunun anlamı, localarda güncel politika üzerinde görüşme ve tartışma yapılmaması, ilgili mason kuruluşunun ise politikaya bulaşmadığı gibi politikayı kendi iç işlerine bulaştırmamasıdır.

Buna karşın, zaman zaman ve yer yer bazı mason locaları ve kuruluşlarının burunlarını politikaya soktuğu ya da istemeden politikaya karıştırıldığı görülmüştür. Bunun sonucunda, -nerede ve hangi dönemde olursa olsun- öncelikle ilgili mason locaları ve örgütü zarar görüp yıpranmıştır. Bu zarar ve yıpranma, dolaylı olarak evrensel boyutta Masonluğa da yansımıştır. Bu gibi örnekler ender bile olsa, zaten antimasonik girişimlerde bulunmayı kafalarına koymuş olanların işine yaramıştır.

■ ■ ■

Her masonun, gerek ülkesi bakımından gerekse evrensel nitelikli bir politik görüşü ve eğilimi bulunabilir. Bir diğer masonun görüş ve eğilimi bambaşka olabilir. Masonlukta bir "ortak politik görüş" yoktur.

Her mason, ülkesindeki herhangi bir politik partinin üyesi hatta ileri gelenlerinden biri olabilir. Masonların üye olduğu politik partiler birbirlerine karşıt görüş ve eğilimleri benimseyebilir. Tüm bu masonlar, aynı locanın üyesi bile olabilir. Fakat hiçbiri, politik görüşleri ve politika alanında edinmiş olduğu mevki bakımından locasında ya da locasının bağlı olduğu mason örgütünde herhangi bir üstünlük ya da ayrıcalık edinemez. Gene hiçbiri kendi öznel politik görüş ve eğilimlerini localarda savunamaz; kendi görüşlerini, üyesi olduğu mason kuruluşunun ya da Masonluğun görüşü gibi gösteremez hatta diğer masonları etkilemeye bile kalkışamaz. Çünkü temel ilkelerinden biri "özgürlük" olan Masonlukta bu bakımdan bir "yasak" vardır.

Yer yer ve zaman zaman, kimi masonlar birtakım önemli politik olayların ön saflarında görülmüştür. Masonluğa saldırılarda bulunanlar, özellikle bu tarihsel olaylar üzerinde durmuş, gerek ülkelerin iç politikasında gerekse uluslararası politika alanında Masonluğun parmağının bulunduğunu göstermeye çalışmıştır.

Bir ülkede devlet işleri sarpa sarar, sosyal dengesizlikler doğarsa, politikacılar ve devlet adamları arasında da masonlar varsa, antimasonik çevreler, tüm sıkıntı ve olumsuzluklardan Masonluğu sorumlu tutmaya çalışmıştır. Bunun en belirgin örneklerinden biri de 1917 yılında Rusya'da görülmüştür. Oysa üzerinde önemle durulması gereken noktalardan biri, iç ya da dış politikada ün yapmış olan masonlardan büyük çoğunluğunun, sadece bir locanın sıradan bir üyesi olmanın ötesine geçmediğidir.

Tüm bunlara karşılık, din konusunda olduğu gibi politika konusunda da genelde Masonluğa ve özelde masonlara hiç de küçümsenemeyecek, göz ardı edilemeyecek önemli suçlamalarda bulunulmuştur. Masonluğun ne olduğunun ve ne olmadığının pek iyi bilinmediği, anlaşılamadığı ya da yanlış anlatılmış olduğu Türkiye gibi ülkelerde, bu konuda yapılan suçlamalar Batı ülkelerine oranla çok daha yoğun ve yaygındır.

"Yönetimi Ele Geçirme Uğraşısı" Suçlamaları

Türkiye'de politika konusuyla ilgili olmak üzere Masonluğa yöneltilen suçlamaların başında, Masonluğun amacının her ülkede iktidarı ele geçirmek olduğu gelir. Suçlamaların genel içeriği şu örnekteki gibidir:

> "Bütün gayretleri, içinde yaşadıkları memleketin her alanındaki kilit noktalarını, yüksek mevkilerini elde tutmak ve siyasî iktidarı her sahada ve her yönden kontrolleri altında bulundurmak suretiyle memleketin idaresine doğrudan doğruya veya dolaylı yoldan egemen olmaktır. Bu yoldan imkânlara sahip olarak iktidarın nimetlerini geniş ölçüde sömürmektir. Bu neticeye varmak için ve her işte ve her yerde birbirini desteklemeyi esas prensip sayarlar."

Osmanlı Devleti'nin son demlerine yaklaşılırken, Türk masonları, İttihat ve Terakki Cemiyeti'ni kurarak "Osmanlı saltanatı"nı yıkmak, hatta tahtı ele geçirmeye çalışmakla suçlanmıştı. Türkiye Cumhuriyeti'nde ise, özellikle 1950 yılından sonra, politik partilerin tümünün yönetimini elde etmeye çalışmakla suçlandılar.

1951 yılında, Masonluk konusu, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin gündemine getirildi. Bir milletvekili, masonların demokratik rejimden yararlanarak devlet yönetimini ele geçirmeye çalıştıklarını kanıtlamak üzere başka ülkelerdeki bazı masonların demeçlerinden örnekler verdi.

Aynı konu, 1965 yılında bir politik partinin devlet memurlarının mason olabilmesinin yasaklanması için Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne verdiği bir yasa önergesinin gerekçesinde de benzer tarzda yinelendi.

Her iki yasa önergesi de meclisten geçmeyince, şöyle dendi:

> «Böylece, gerek içteki gerekse dıştaki masonların el birliği ettikleri, Türkiye Büyük Millet Meclisi üzerinde bir güç oluşturmuş bulundukları kanıtlanmıştır.»

Onlara göre, Masonluğun ortadan kaldırılması amacıyla verilen önergelerin kabul edilmemesi doğrultusunda oy veren milletvekilleri sağduyulu olamazdı. Ya kendilerinin de mason olduğu ya da masonlar tarafından korkutuldukları hatta belki de masonlardan rüşvet aldıkları için Masonluğa karşı önlem alınmasını sağlayacak önergelere karşı çıktıkları söylendi.

“Devrim Eylemciliği” Suçlamaları

Masonlar, silâhlı devrim *(ihtilâl)* eylemlerine katılmak, ülkelerindeki politik rejimi -her ne olursa olsun- değiştirmeye yönelik girişimlerde bulunmak, en azından bu tür girişimlerde bulunanları destelemekle de suçlanmıştır.

1980’li yıllarda Türkiye’de renkli resimlerle donatılmış olarak yayımlanmış antimasonik kitaplardan birinde, “alkolizm”i insanlığın başına masonların sarmış olduğu ileri sürülmüştür. Bu açıdan bakılacak olursa, neden bugüne dek dünyadaki terörizmin ardında da Masonluğun yer aldığının ileri sürülmemiş olduğu şaşkınlıkla karşılanabilir.

Türkiye’de bu tür suçlamalar yapılırken, Büyük Fransız Devrimi’nin ön saflarında çok sayıda masonun adının geçtiğine değinilir. Fransa’daki 1848 devrimine, daha sonra da 1917’de Rusya’daki Komünist ihtilâline gelinir. Bu arada elbette 1908 yılında 2. Abdülhamit’in tahttan indirilmesi olayı da bir ihtilâl olarak nitelenip, masonlara mal edilir.

Her nedense günümüze kadar hiçbir antimasonik yazar *«Türkiye Cumhuriyeti devrimini gerçekleştirenler de masondur.»* diye bir söz etmemiştir.

Birçok örnek arasından, Türkiye’de yayımlanmış bazı antimasonik kitaplardan alınan şu pasajları aktarabiliriz:

> “Fransa ihtilâli ve bütün ihtilâllerde Masonluğun tesirlerini, çıkmalarını ve yürütülmelerindeki nüfuzlarını görmemek imkânsızdır. Diğer taraftan dini ve devleti deviren ihtilâllerin devirlerinde masonların tarafsız ve kayıtsız kalmamış oldukları da görülmektedir.”

> “Sovyet ihtilâlinde -1905’te olsun, 1917 Ekim ihtilâlinde olsun- Yahudilerin, masonların ve Siyonistlerin rolü inanılamayacak kadar büyüktür. 1917 ihtilâlinde köşe başını tutan 20 kadar ihtilâlciden Lenin ve Stalin dışında hemen hepsi Yahudi asıllıdır; Siyonizm emelleri besleyen mason locasına kayıtlı kişilerdir.”

> “Bizdeki İttihat ve Terakkî erkânının çalıştığı locaların yanında bir de Vedata Locası vardı ki, bu tek loca Büyük Rus ihtilâlini hazırladı denilebilir.”

Bu tür iddiaları şöyle özetleyebiliriz: “Masonlar Türkiye’de de ihtilâl peşinde koşmaktadır. Fırsat buldukları anda hemen iktidarı yıkma işine girişeceklerdir.”

Türkiye’de henüz 1960 ve 1980 yıllarındaki askeri darbelerin Masonluğa ve masonlara mal eden çıkmamıştır. Bunun nedeni, Türk Silahlı Kuvvetleri’ne dil uzatmış duruma düşmemektir. Ancak bu çekingenlik sürerse, bunun yerine 1980 yılı öncesinin yaygın anarşi ve terör ortamını masonların yaratmış olduklarına ilişkin birtakım suçlamalar yapılmasına şaşırmamak gerekir.

“Vatan Hainliği” Suçlamaları

Masonluğa ve masonlara devrim eylemciliği ya da destekçiliği suçlamalarını yöneltenler, şu tür iddialarda da bulunmuştur:

> “Vatansever olmak ve sosyal düzenleri bozmamak iddiasındadırlar. Habis bir ruh gibi İttihat ve Terakkî’nin damar ve sinirlerine girmişler, hem cemiyet haysiyet ve şerefinin altını üstüne getirmişler, hem de türlü ihtilâllerde gizli bir rol alarak vatan parçalarının düşman ellerine geçmelerini kolaylaştırmışlardır.”

Burada sözü edilen “vatan parçaları”, Batı Trakya, Filistin, Arap Yarımadası, özellikle de Trablusgarp’tır. Günümüzde Lübnan’ın kuzeyindeki Trablus’un Osmanlı Devletinin elden çıkmasında özellikle ünlü Türk masonlardan Mithat Paşa kusurlu sayıldığından, bunun sorumluluğu tüm masonlara yüklenmiştir. Bu bağlamda Türk masonların, Siyonistlerle nasıl iş birliği ederek o bölgede İsrail Devleti’nin kurulabilmesi için Osmanlı Devleti’nin parçalanmasına çalışmış oldukları (!) uzun uzun anlatılır.

Masonlara vatan hainliği damgasının vurulmasına çalışılırken, büyük ve ünlü Türk vatanseverlerden birçoklarının, -örneğin Namık Kemal’in- tanınmış masonlardan olduğu göz ardı edilmektedir.

Atatürk’ün Masonluğa girmiş olduğu belgelenerek kanıtlanamamış olduğu için, antimasonik yazarlar “Atatürkçü” gibi görünmüş, Atatürk’ün özel doktoru olan Mim Kemal Öke’nin onun ölümünü kolaylaştırdığını hatta son günlerde güya acısını biraz olsun dindirebilmek için yaptığı iğnelerle onu öldürdüğünü bile ileri sürmüşlerdir.

■ ■ ■

Masonluğa karşıt olan şeriatçılar ise Atatürk’e de karşıdır. Bunların arasındaki politikacılar, Atatürk’ün adını ağızlarına almamaya özen gösterir. “Laiklik” Masonluktan da önce gelen bir can düşmanı olduğu için, Atatürk’ün önderi olduğu devrimlerden hiç söz etmezler. Bu kişilerin arasındaki politikacılar, belirli günlerde en azından protokol gereği Anıtkabir’e gitmeleri gerektiğinde, bunu atlatabilmek için bahaneler uydurmaya çalışır.

Pek yakın geçmişimizde, Atatürk devrimlerine ve özellikle laikliğe dil uzatan Hasan Mezarcı adlı bir politikacıya karşı ulusça tepki gösterilmişti. Bu arada Türkiye’deki mason derneklerinin de kendilerini açıkça ortaya koymuş olması, Atatürk’e dil uzatanlara yazılı basında sert yanıtlar vermiş bulunmaları, bu cephenin Masonluğa daha çok yüklenmesine neden olmuştur.

Yakın geçmişimizde, antimasonik yayınlardan bazılarında Türkiye’deki mason derneklerinin “Asala” adlı Ermeni terör örgütüne destek verdiğine ilişkin suçlamalar görülmüştür. Masonların, Doğu illerinin bir bölümünün Ermenilerin olduğuna ilişkin yapılan propagandalara katıldığı ileri sürülmüştür.

Özellikle bu suçlama, antimasonik girişimlerde bulunanların, kamuoyunu kendi iddialarına inandırabilmek için, halkın duyarlı olduğu her konuyu kullanmaktan sakınmadığını gösterir. Herhalde bilmedikleri, bilseler de hiç değinmeyecekleri bir gerçek vardır:

1987 yılında Fransa'daki Ermeniler uğramış oldukları sözde soykırım ile ilgili bir anıt dikmek istediklerinde, gerek Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Derneği gerekse Büyük Mason Mahfili Derneği, Fransa'daki mason örgütlerine ayrı ayrı gönderdikleri ve birer örneğini de Dış İşleri Bakanlığı'na ilettikleri telgraflar ile bu girişimi şiddetle kınamıştır.

"Komünizm Yandaşlığı" Suçlamaları

Türkiye'de halkın büyük çoğunluğu, Komünizmi en kötü ve en tehlikeli rejim olarak tanımış, Komünistleri de en büyük düşmanları olarak görmüştür.

Bu olgu, Masonluğu yerden yere vurarak halkın masonlardan nefret etmesini sağlamak isteyenlerce kullanılmıştır. Mason örgütlerinin Komünizmin yatağı olduğu, Türkiye'de mason locaları gelişecek olursa Komünizme karşı direnme gücünün azalacağı, hatta Komünizmi masonların oluşturduğu söylenmiştir. Bu konuda bir antimasonik kitapta şunlar da yazılmıştır:

> "Bugün Masonluğun düşmanı gibi görünen Komünizm, hakikatte ilhamını Masonluktan almış ve ondan doğmuştur. Çünkü Komünizmin fikir ve prensip liderleri olan Karl Marx ve Engels esasta masondur."

Gerek Karl Marx gerekse Friedrich Engels mason olabilir. Bunun hiçbir önemi yoktur. Komünizm gerçekten de kötü ve zararlı bir rejim ise, bunun temel felsefesini oluşturanların hatta etkin yandaşı olanlardan kimilerinin mason oluşu, bu rejimi Masonluğun bir ürünü durumuna sokmaz.

4. Uluslararası Komünizm Kongresi'nde, Masonluk ile Komünizmin, yalnızca uygulamada değil, temelden uyuşmazlığı ilan edilmiştir. Sovyetler Birliği'nde yayımlanan bir bildirgede «Mason olup da duygularını saklayan ve partiye giren bir kişi düşman casusu sayılacak, proleterya önünde rezil edilecektir.» denmiştir. Bundan ötürü, 1920'li yıllarda Rusya'daki birçok mason, ülkesinden ayrılmak zorunda kalmıştır.

Kimileri Masonluğu Komünizm yandaşlığı ile suçlarken, Komünizmden yana olan başkaları da masonları "Emperyalistlerin uşağı" olmakla suçlayıp, sadece "kendilerini düşünen çıkarcılar" olduklarını ileri sürmüştür.

İşin pek ilginç bir yanı, yakın tarihte Masonluktan ayrılmış olan eski bir masonun da kendi yayınladığı kitaplarında benzer sözler etmekte oluşudur.

“İki Yanlı Politika Gütme” Suçlamaları

Masonluğu Komünizm ile bağdaştırmaya çalışanların çoğu, suçlamalarını “bir çıkar politikası” biçiminde göstermeye çalışır. Masonların bazen Komünizm bazen Kapitalizm yandaşlığına ağırlık verdiğini ileri sürerler.

Bu konudaki suçlamalardan şöyle bir örnek verelim:

> “Kapitalizmi oluşturan Masonluk-Yahudilik-Siyonizm üçgeni, onun bir alternatifi olarak Bolşevizmi de dünyanın başına musallat etmiştir. Yahudiler, masonlar, Siyonistler, bugün bile kâh Kapitalizme, kâh Komünizme ağırlık vererek bu iki zıt dünya görüşüyle tahterevalli oynar gibi oynamakta, elbette bu arada gene kendi işlerini yürütmeye devam etmektedirler.”

> “Geri kalmış memleketlerin masonları Sosyalizmi savunurken, bu memleketler üzerinde nüfuz sahibi müstemlekeci devletlerin mason teşkilâtları buna karşı çıkarlar. Bu karşı çıkmayı, en çok içerden buldukları mason idareciler vasıtasıyla tahakkuk ettirirler. Bu bir oyundur. Bu oyuna gelen memleketlerin gençleri ikiye ayrılır ve gece gündüz masonlar hesabına döğüşürler.”

Aslında bunlar, 1980 yılı öncesinde yapılmış suçlamalardır. Fakat sonradan piyasaya çıkmış olan antimasonik yayınlarda da olduğu gibi yinelenmiştir.

Tüm bu olaylardan masonların nasıl bir çıkar sağladığı anlaşılamaz bir iddiadır. Gerçi bir ülkede karışıklık çıktığı zaman bundan yararlanmasını bilen insanlar vardır. Bunların arasında özellikle “stokçular” ve “kaçakçılar” sayılabilir. Antimasonik girişimlerde bulunanlar, buna da bir kılıf uydurmuştur. Onlara göre, mason kuruluşlarının açıkladığı amaç ve ilkelerin hepsi uydurma ve göstermelik olup, asıl amaç “üyelerine çıkar sağlamak”tır.

Bunlara bakılacak olursa; masonların bazen Komünist, bazen Kapitalist, hem ihtilâlci hem çıkarcı, olağanüstü ve tümüyle pek varlıklı kimseler olmaları gerekir. Üstelik öyle olduğuna inananlar da vardır.

Eğer masonlar Komünizm ya da Kapitalizm yandaşlığını salt kendilerine bir çıkar sağlamak için yapıyorsa, o zaman halkı yeterli eğitim görmemiş olan bir ülkede çoğunluğun ne olduğunu ve ne olmadığını bilmediği bu kavramları ortaya atmak yerine, masonları doğrudan “çıkarcılık” ile suçlamak daha yerli yerine otururdu. Fakat bu yöntem kamuoyu üzerinde yeterince etkili olmazdı.

Etkili olabilmenin anahtarı, bir suçlamada bulunurken pek hoşlanılmayan “izm” takısının mutlaka kullanılmasında görülmüştür.

YASAL GİRİŞİMLER

Türkiye'deki tüm dernekler ve benzeri kurumlar, T.C. Dernekler Yasası'na uymak zorundadır. Nitekim ülkemizdeki mason dernekleri de bu yasaya göre çalışır; yasada yapılan değişikliklere uyum gösterir.

Buna karşın, Türkiye'de "Masonluğun Cumhuriyet yasalarına aykırı olduğu" ileri sürülerek yapılmış antimasonik girişimler vardır.

Bu konudaki iddialar dört ayrı başlık altında toplanabilir:

a) Masonluk evrensel bir örgüttür; ulusal *(millî)* değildir.

b) Masonluk kökü ve yönetimi yurt dışında olan bir kuruluştur.

c) Masonluk gizli bir örgüttür.

d) Masonlukta "sınıf ayırımı" gözetilir.

Ayrıca, önceki iki konu da bu bağlamda yine gündeme getirilmiştir:

> "Masonluk yeni bir din kurmayı amaçlayan bir tarikattır. Cumhuriyet yasaları uyarınca tekkeler ve zaviyeler kapatılmış olup tarikatların çalışmaları da yasaklanmış olduğuna göre, Türkiye'de Masonluğun varlığı yasalara aykırıdır."

> "Masonluk Siyonizmin emellerine hizmet eden bir kuruluştur; yani politikaya karışmaktadır. Derneklerin politika ile uğraşmaları yasal olarak yasaklanmış olduğuna göre, mason dernekleri yasalara aykırı hareket etmekte, kapatılmalarını gerektiren bir suç işlemektedirler."

"Ulusallığa Karşıtlık" Suçlamaları

Masonluğun amacı, genel olarak evrenseldir.

Ancak, her ülkedeki mason dernekleri bağımsız ve ulusal kuruluşlardır.

Gerçi 20. yüzyıl öncesinde bazı locaların ulusal nitelik taşıyamaması da söz konusu olmuştur ama bunun nedeni ilgili ülkedeki Masonluğun henüz yeterince gelişememiş olmasından ötürüdür. Osmanlı Devleti'nde yabancı masonlara ayrıcalık tanınırken, Türklerin de benzer haklardan yararlanmalarının engellenip, farkına varılmadan ulusal nitelikli Masonluğun oluşumu geciktirilmiştir.

Böylece yabancı mason localarından bazıları, kendi ulusal çıkarları doğrultusunda çalışabilmiştir. Bunun faturası ise Türk masonlara çıkarılmıştır.

Ulusallığın ve ulusçuluk bilincinin nasıl olması gerektiğine ilişkin tutumlar fanatik bir boyuta vardırılıp, "Şovenizm" olarak nitelenebilecek bir düzeye getirilince, Masonluğa karşı şöyle saldırılarda bulunulduğu izlenebilmektedir:

> "Milliyet duygusu; millet ve milliyetine karşı tarafgirliği icap ettirir. Millet ve milliyet tarafgirliği olmamak şartıyla insanlık ve kardeşlik duygusu ise millî olma hududunun tam anlamıyla dışına çıkar. Bir taraftan *«Milletim insan soyudur, masonlar kardeşimdir ve bu kardeşlikte kesinlikle tarafsızım.»* derken, diğer taraftan *«Bu davam ve sevgim millîdir, gayem millîdir.»* diyebilmek hangi mantığın hangi kıyası ile mümkün olur? Şurası da bilinmektedir: Yeniden bir maşrık-ı âzamın kurulmasını dünya localarına onaylattırmak gereklidir. Onay işlemleri tamamlanmadıkça dernek, mason tarikatı locası olmaz. Bu işlem yaptırılmadıysa kökü yurt dışında olan kurum Türkiye içinde faaliyette bulunamaz ve böyle bir kuruma millî denilemez."

> "Bu dernek milliyetçiliğe ve dine muarızdır. Her ne kadar alt derecelerde üyelerin milliyetçilik ve din konusunda taşıdıkları kanaatlere müsamaha ile bakılmakta ise de, dereceler arttıkça üyelerce bu kavramların birer konu olmaktan çıktığı görülmektedir. Vatandaşlar arasında ülkü birliğini parçalayan böyle bir gidişe müsamaha etmek uzun vadeli bir plânda büyük zararlar doğurur. Nitekim, Cumhuriyet'in kurucusu, devletimizin ve millî eğitimdeki politikamızın temelini milliyetçilik kavramına bağlamış ve bu ülkü ile çelişki halinde bulunan mason localarını kapatmıştır. Fakat millî politikamızda sonradan doğan gevşeklikler ve ihmâller bu derneğin geniş ölçüde yayılmasına, millî ve manevî değerlerimizin zayıflamasına sebep olmuştur."

> "Masonluk milliyetçilik düşmanıdır. Bilhassa Türkiye'deki faaliyetleri bir memleketin esaslı dayanaklarından biri olan milliyetçiliği, vatanseverliği, Türk tarihini, mukaddesatları tahrip ederek millî bağları kırmak, yok etmek, kurulu manevî düzeni bozarak toplumu zaafa düşürüp idareyi fiilen ele alarak memleketin türlü alandaki varlıklarını, verimlerini sömürmek şeklinde özetlenebilir."

Masonluğun insanlarda yaşayan "ulusallık duyguları"nı yok etmeye çalıştığını ileri sürmek, gerçeklere uymamaktadır. Çünkü Masonlukta insan sevgisi ve birliğine ancak ulus ve yurtseverlik aşamasından geçilerek ulaşılabileceği benimsenmiştir. Bir masonun öncelikli yükümlülüklerinden biri "yurduna bağlı olmak ve ulusuna karşı olan görevlerini yerine getirmek"tir.

"Yurt Dışından Güdüm" Suçlamaları

Türkiye'deki mason derneklerini başka ülkelerdeki örgütlerin yönettiğine ilişkin iddialar, "ulusallık" konusu üzerinde yapılan saldırıların bir yan ürünü gibidir. Zaten Türkiye'de hangi kurum ya da örgüt doğrudan Türk ulusunun bağrından çıkmamışsa, yıpratılması gerektiğinde ilk başvurulan yöntem budur. Bir dernek ya da kurumun "kötü ve zararlı" olduğunu ortaya koymak için, onun "kökü dışarıda" olduğunu söylemek yeterli sayılmıştır.

Bu konuda Masonluğa yapılmış olan saldırılar arasından şu örnekler verilebilir:

> "Teşkilâtı itibariyle *(örgütlenmesi bakımından)* dünyanın çeşitli memleketlerine yaygın olan ve belirli merkezlerden idare edilen derneğe hukukî anlamda tam bir teşhis konulduğu takdirde "gizli ve uluslararası bir devlet" diyebiliriz.
>
> Millî vicdandan doğmayan, kökü dışarıda bulunan bir fikir akımının istisnaî hudutları aşarak esas amaç haline getirilmesi, millî birliği bozan ve zaafa uğratan bir harekettir."
>
> "Masonluk uluslararası bir teşkilâttır. Millî Masonluk olmaz ve olamaz. Hariçte kökü ve harice bağlılığı olan dernek kurulamaz."
>
> "Ne çeşit bir milliyettir ki, İskoçya veya bilmem neredeki büyük maşrıka bağlı, yani kökü dışarıdadır. Ve Türkiye'deki herhangi bir Ahmet ve Mehmet serbestçe içlerine girebilip kardeşleri olamaz da, dünyanın öte ucundaki Samuel ile Mişon öz kardeşleridir."

Bu ve benzeri sözler, çağın çok gerisinde kalmış olan, körü körüne bağnaz bir görüşün yansımalarıdır. Buna göre, başka ülkelerden kaynaklanıp Türkiye'de sonradan örgütlenmiş, başka ülkelerdeki benzer kuruluşlar ile amaçları doğrultusunda ilişki kuran hiçbir kurum, hiçbir düşünü, hiçbir etkinlik ulusal olamaz. Demek ki, hukuk, bilim, eğitim, teknik, tıp, sanat, spor ve daha birçok alanda çalışan kurumların her birinin ulusal olabilmesi için, kendi ülkelerinin öz kaynaklarından doğmuş olması, başka ülkelerde yapılan ve ulaşılan aşamalara aldırmaksızın, onlarla hiçbir ilişkide de bulunmaksızın, kendi içlerine kapanık, salt kendi yurttaşları için çalışması gerekir.

Böyle bir görüş açısından yola çıkılacak olursa, Türkiye Kızılay Derneği'nin Uluslararası Kızılhaç Örgütü'nce, Türkiye Futbol Federasyonu'nun kısaca FIFA olarak anılan Uluslararası Futbol Birliği Federasyonu'nca, uluslararası ilişkileri bulunan diğer birçok kurumun da gene kökü ve merkezi Türkiye dışında bulunan örgütlerce yönetilmekte olduğuna ilişkin, akıl ve mantığa sığdırılamaz saçma sapan iddialar ortaya çıkabilir. Hatta Birleşmiş Milletler'e ve NATO'ya üye olduğu için Türkiye'nin ulusallığına egemen olmadığı bile ileri sürülebilir. Hele Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne katılma girişimi kesinlikle hoş görülemeyecek, ulusallığa aykırı bir davranıştır; böylece Türkiye'nin yabancı ülkelere satılması planlanmaktadır. Aslında bu da söylenmemiş bir söz değildir ama hayret ki henüz bu girişimin başını da masonların çektiğini ileri sürenler henüz çıkmamıştır.

■ ■ ■

1951 yılında Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne "var olan mason derneklerinin çalışmalarının yasaklanması ve bundan böyle bir daha kurulmaması" için bir yasa önergesi verilmişti. Yukarıda bazı pasajlar aktarmış olduğumuz görüşler, bu yasa önergesinin gerekçesi kapsamında yer almıştı.

Bu önerge üzerine açılan meclis soruşturması sonuçlanıp da ilgili komisyon raporunu verdikten sonra, İçişleri Bakanı Halil Özyörük, mecliste yaptığı konuşmada Türkiye'deki mason derneğinin "kökü dışarıda olan gizli ve zararlı bir kuruluş olduğu" konusunda somut bilgi olmadığını,

Atatürk tarafından kapatıldığını gösterir herhangi bir belge de bulunmadığını belirtmişti. Uzun tartışmalardan sonra bu yasa önergesi oya sunulmuş ve kabul edilmemişti.

Yasa önergesini verenlere göre, böyle bir şey kesinlikle olamazdı. Bu sonuç üzerine şöyle bir yorum yaptılar: «Gerek Halil Özyörük gerekse bu yasaya karşı çıkarak olumsuz oy vermiş olan milletvekillerinin hepsi, ya mason ya da masonların yardakçılarıdır.»

"Sınıf Ayırımı Gütme" Suçlamaları

Masonlukta sınıf ayırımı gözetilmekte olduğu, bu yüzden mason derneklerinin T.C. Anayasası'na aykırı olduğu iddiası da Türkiye'deki antimasonik girişimler kapsamında yer alır. Bu iddianın gerekçeleri şöyledir:

> "Masonlar, bütün gözde devlet görevlerini kendilerine ayırırlar. Dünya nimetlerinin paylaşılmasında, aslan payını hep kendilerine saklarlar. Böylece, kendileri için ayrıcalıklı bir sınıf oluştururlar."
>
> "Masonlar, belirledikleri ekonomik güce sahip olmayan, kendi inançlarına uyum göstermeyen kimseleri aralarına almazlar. Böylelikle toplumda ayrıcalıklı bir sınıf kurmuş olurlar."

Aslında bunlar "sınıf ayırımı gözetilmesi" demek değildir.

Gerçi henüz ekonomik özgürlüğünü elde edememiş, geçimini yeterli bir düzeyde sağlayamamış olanların Masonluğa alınmadığı doğrudur. Bunun da bir gerekçesi vardır: Mason olabilecek bireysel nitelikleri olan bir kişi, masonik çalışmalara başlamadan önce kendisini ve ailesini geçim güvencesi altına almış olmalıdır. Böyle bir güvence görünürde açık olmasa bile, bunu sağlayabilecek bir mesleği ya da sanatı olmalıdır. Böyle olmazsa ya düşünceleri öncelikle geçim kaygısında olacağından loca çalışmalarını aksatmak zorunda kalır ya da Masonlukta edineceği çevreyi kendisine bir çıkar sağlayabilmek için kötüye kullanmaya kalkışır.

Bilgi ve kültür düzeyleri yetersiz, masonik ilkelerle uyuşamayacak şekilde katı inançları ve saplantıları olan kimselerin de Masonluğa alınmadığı doğrudur. Bunun da bir nedeni vardır. Mason olacak kimselerin, bu kurumdaki öğretimi anlayabilecek düzeyde bilgili ve kültürlü olması, kendilerini daha da geliştirip toplumlarına yararlı olabilme yeteneği göstermesi gerekir. Yetersiz olanlar, locaların yaptığı düşünsel çalışmaları izleyemez ve sıkılır. Katılaşmış inanç ve saplantıları olanlar ise, tartışmalarda uyumsuz çekişmeler çıkarır.

Tüm bunlar, Masonluğa alınacak kişilerin seçiminde titiz bir tutum izlenmesi gerektiğini gösterir. Masonlukta "sınıf ayırımı" gözetildiğini göstermez.

Masonluğu yeterince iyi anlayamamış ve içlerine sindirememiş kimi masonlar, kendilerini birtakım ayrıcalıklar edinmiş gibi görebilir. Onların kendilerini öyle görmeleri ise, Masonluğun masonlara ayrıcalık *(imtiyaz)* sağladığını göstermez.

Masonların, devletin üst düzey görevlerini hep kendilerine ayırdığına ilişkin sav ise gene boş laflardan biridir.

Böyle görevlere gelmiş olan masonlar olmuştur. Masonlara soracak olursanız «Keşke devletin tüm üst düzey görevlileri mason olsa!» derler. Bu sadece iyi niyetli bir dilektir. Bu dileğin altında yatan düşünce, böylelikle diğer masonlara ya da genel olarak Masonluğa değil, devlete ve ülkeye yarar sağlanabileceğidir.

Özellikle 1930'lu yıllarda, günümüzde çoğu Batı ülkelerinde görüldüğü gibi Türkiye'de de gerek parlamentoda gerekse üst düzey devlet görevlerinde birçok mason vardı. Bu kişiler oralarda "mason" oldukları için değil, kendi yetenek ve bireysel nitelikleri uyarınca bulunuyordu.

Günümüzde ise gerek parlamentodaki gerekse üst düzey devlet görevlerindeki masonların sayısı hayli azdır. Bunun nedeni, masonların bireysel niteliklerinde bir düşme ya da değişim değildir. Parlamentoya girebilmiş partilerin Masonluk ile ilgili tutum ve görüşleri de değildir. Günümüzde çoğu mason, iyi eğitimli ve becerikli birçok kişi gibi, etkin olarak iç politikada yer almayı çekimserlikle karşılamakta hatta olabildiğince politikadan uzak kalmaya çalışmaktadır.

■ ■ ■

1965 yılında Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne bir yasa önergesi daha verildi. Devlet memurlarının mason olabilmesinin yasaklanmasını öngörüyordu. Kabul edilmemişti. Fakat sonradan T.C. Dernekler Yasası'nda yapılan bazı değişikliklerle, devlet memurlarının istedikleri herhangi bir derneğe üye olabilmesi hakkı büyük ölçüde kısıtlandı. Hatta 2002 yılında yapılmış olan bir değişiklik ile özellikle üniversite öğrencilerinin ve devlet memurlarının hangi derneklere üye olabileceği belirlendi.

Durum böyle olunca, içinde bulunduğumuz ortamda birçok devlet memurunun bir mason derneğine üye olabilmek için başvuruda bulunamayışını, kendisine önerilmiş olsa bile Masonluğa girmek istemeyişini haklı karşılamak gerekir.

"Gizlilik" Konusundaki Suçlamalar

Türkiye'deki antimasonik girişimlerde, Masonluğun tüzüklerinde yazılı olarak belirtilmiş olanların ardında birtakım gizli amaçlar yattığı belirtilir. Locaların yaptıkları çalışmaların "gizli" (!) tutulması da buna bağlanır. Bundan ötürü, Masonluğun Türkiye Cumhuriyeti yasalarına aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Şöyle bazı örnekler verilebilir:

> "Gizli tutulan, gayesini saklayan dernekler kurulması yasaktır. Bu derneğin hükümete verdiği beyannamede esas gayesi saklanmıştır. Dünyada Hür Mason İmparatorluğunu kurmak, milliyeti ne olursa olsun Mason kardeşliğini kabul ve taahhüt etmek, Mason olmayanlara haricî ismini vermek, onlara yardım etmemek, dinsiz bir dünya cumhuriyeti kurmak olduğuna göre, bu derneğin esas amacı saklanmış olmaz mı?"

> "Mason cemiyeti bir nizamname *(tüzük)* yayınlamış fakat asıl gizli tarikat olduğunu açıkça belirten hakikî talimatnamesini basın kanunu uyarınca gerekli makamlara sunmuş bulunması gerekmesine rağmen ortaya çıkarmamıştır."

Bu çok ağır bir suçlama... Devam edelim:

> "Masonluğa kabul; tören ve protokole, bir takım tecrübelere, bir tür vaftiz denilebilecek tekris töreninin geçirilmesine bağlıdır. Giriş serbest değildir. Oysa cemiyetler kanununa göre medenî haklarına sahip ve on sekiz yaşını doldurmuş her Türk'ün amacını benimsediği cemiyete girebilmesi serbesttir. Bu hakkı kullanması birtakım gizli törene ve protokole bağlı değildir."

Yazar, ya çok yanılıyor ya da art niyetle ve laf ebeliği yaparak başkalarını yanıltmak istiyor.

Hiçbir dernek, herkese açık değildir. Her derneğin üye olmak isteyen kişilerde aradığı belirli nitelikler vardır. Kaldı ki hiçbir dernek üye olmak üzere başvuran herkesi hemen almak zorunda da değildir. Bir hukuk devletinde hiç kimse, «Ben şu derneğe üye olmak istedim. Fakat beni almadılar. Bu dernek hakkında soruşturma açılmasını istiyorum. Beni üyeliğe almak zorundalar.» diye bir yakınmada bulunamaz. Bulunsa bile, ilgili dernek, tüzüğüne uygun bir işlem yaptığı sürece hakkında soruşturma da açılamaz.

> "Birden 33'e kadar mason derecelerinin ne olduğunu bizzat kendileri bile bilmez. Her alt dereceden bir üst derecenin esrarını sakladıkları gibi, bütün dünya için de meçhul bir karanlıktır. Bütün dünya yasalarının "gizli" sözcüğü altında anladıkları anlam bu kavramı içerir."

> "Yasalarımızda gizli dernekleri kamu düzenine ve milletin selâmetine aykırı olduğu için yasaklayan hükümler bulunmasına rağmen, masonların her mertebesine ait sırların ve gizli işaretlerin yardımıyla çeşitli faaliyetlerde bulunmaları ve bu sırların resmî mercilerden bile saklı tutulması meşru bir tutum değildir. Gizlilik gayri ahlâkî bir kapsam taşımasa bile, herkes tarafından her türlü şüphelere ve ağır isnat ve ithamlara hedef teşkil edecek bir haldir. Bilhassa dernekler konusunda gizlilik millî menfaatler bakımından büyük endişeleri davet eder. Gizlilik daha ziyade antidemokratik olan kapalı rejimlere has bir vasıftır. Çünkü ancak kapalı rejim taraftarları kamu oyu karşısında açıkça hesap vermekten, fikir emel ve amaçlarını açıklamaktan kaçar."

Bu gibi görüşler ileri süren bir kimsenin Masonluğu anlayamadığı ya da bilerek anlamaz göründüğü, "ezoterik sistem"in ne olduğunu bilmediği ya da özellikle bilmezden geldiği bellidir. Masonluğun öğretiminde, antimasonik girişimlerde bulunanların söylediği gibi birtakım "sırlar", "gizlilikler" yoktur. Masonlukta ezoterik sistemin gereği olarak uygulanan dereceler, böyle bir tutumla boşuna abartılmaktadır. Nitekim isteyen herkesin, dünyadaki tüm mason ritlerinin tüm derece ritüellerine erişebilmektedir.

Fakat bu konuda yeterince bilgisi olmayıp, Masonluğun kendine özgü birtakım sırlar içerdiğini sananlar eleştirilemez. Bunun sorumluları, Masonluk hakkında gerekli açıklamaları yapmaktan sakınmış olan masonlardır.

Masonların bu konu üzerinde açıklama yapmakta zorlandıklarını da belirtmek gerekir.

Şu nedenle ki, önce masonlara bir dolu suçlama yöneltiliyor, sonra savunma isteniyor; kendilerini "aklatmak" zorunda bırakılıyorlar. Bunu kabullenince, polemiğe girmek zorunda bırakılıyorlar. Konuyu çok geniş ve ayrıntılı olarak bilmeyenler, yanlış bir şey söylememeye çalışırken bocalıyor. Bundan ötürü hiçbir şey anlatmamayı daha güvenceli buluyorlar.

Masonluktaki çalışmaların bir dereceler silsilesinde yürütülmekte oluşundan ötürü, öğretimin kapsamının gizli olduğunu ileri sürmek, aslında antimasonik nitelikli bir suçlamadan çok bir yakınmadır. Masonluğu bu açıdan yermeye çalışanlar, ya mason olmak isteyip de alınmayan, ya mason olabilecek bireysel nitelikleri bulunmayan, ya masonları kıskanan ya da birtakım başka nedenlerden ötürü masonlara kin besleyenlerdir.

■ ■ ■

Bir mason locasının çalıştığı binayı gezmek, ritüelleri okumak için mason olmak gerekmez. Nitekim masonların yaptığı yayınlar bir yana dursun, birçok kitapta mason mabetlerinin ve masonik öğretimde kullanılan simgelerin resimleri yer almış, ritüeller bile olduğu gibi yazılmış, bunların üzerine ayrıntılı açıklamalar da verilmiştir. Üstelik bu sadece Batı ülkelerinde değil, Türkiye'de de yapılmıştır. Piyasada günümüzde bile bulunabilen bazı kitaplarda, mason localarında uygulanan ritüellerin tümüne yer verilmiştir.

Ancak bu durum, her isteyenin dilediğince bir mason mabedinin bulunduğu binanın kapısını çalıp «Ben burasını gezip görmek istiyorum.» dediğinde, hemen buyur edileceği anlamına gelmez. Her isteyen herhangi bir başka dernek ya da kulübe de keyfince giremez. Birçok dernek binasının kapısı üzerinde "Üye olmayan giremez." diye bir levha vardır. Elinde devletin ilgili organı tarafından verilmiş bir yetki belgesi olmayan kişi, üyesi olmadığı herhangi bir dernek, kulüp ya da kurumun toplantılarını izleyemez.

Mason olabilmek için elbette Medeni Kanun'da belirtilen haklara sahip bir kişi olmak zorunludur ama yeterli değildir. Masonlukta birtakım bireysel nitelikler aranmaktadır.

Yukarıda belirtildiği üzere, başka dernek ve kurumlarda da her isteyen, salt istediği için hemen üyeliğe kabul edilmez. Her birinin tüzüklerinde belirtilmiş kuralları vardır.

Örneğin birçoğu "toplum içinde iyi tanınmış olmak" koşulunu gözetir. Bu göreli bir değer yargısıdır. Başvuran kişi kendisini öyle görebilir ama ilgili derneğin üyelerinin bu bağlamda gözettiği kriterler farklı olabilir. Dolayısıyla başvuran kişi hakkında bir inceleme yapılmasını gerektirir. İşin içine "değer yargıları" girer.

Çevrelerinde olumsuz niteliklerle tanınmış kimseler, yasalar önünde başkalarıyla aynı haklara sahiptir ama hiçbir sosyal dernek öyle kimseleri üyeliğine almak istemez. Bu tutumundan ötürü de ne suçlanabilir ne de zorunlu tutulabilir.

Yasalar, belirli kısıtlamalarla uygar haklara sahip herkese istediği dernek ya da kuruma üye olabilme özgürlüğünü sağlamıştır ama hiçbir dernek ya da kurumu üye olmak isteyen herkesi kabul etme zorunda tutmamıştır. Aksi takdirde "tüzel kişilik" diye bir şeyden söz edilemez.

Demokratik ülkelerde yasalar, gerçek kişilerin olduğu gibi tüzel kişilerin de haklarını korur. Masonluğun ne olduğu, hangi amaçlarla ve nasıl çalıştığı düşünülecek olursa, sağduyu sahibi her insan, yeni bir üye alınırken gösterilen titizliği haklı, hatta zorunlu bulur. Bu titizlik gösterilmezse, Masonluk kolayca yozlaşabilir, en azından aslında Masonluğa alınmaması gereken kimseler bu kuruma girerek saygınlığını zedeler.

«Bu hiç olmuyor mu?»

Elbette oluyor... Nitekim yer yer aslında Masonluğa kabul edilmemiş olması gereken kimselerin bile bir locaya girebildiği, sonra da başta ilgili loca ve ilgili mason örgütü olmak üzere Masonluğun tümünün başına dert açtığına ilişkin örnekler var. **["Mason Töresine Aykırı Tutum ve Eylemlerden Örnekler"** başlıklı yazının okunması önerilir.]

■ ■ ■

Masonluğun öğretimi, çeşitli felsefi ya da töresel dünya görüşlerinden, din ve inanç sistemlerinden yararlanılarak derlenmiştir. Dolayısıyla aslında bunların hiçbir gizliliği yoktur.

Masonluğun ilk derecesi, bir bakıma tüm masonik öğretimin özetini içerir. Sonra bunun ayrıntılarına girilir. Yüksek derecelerde ise felsefesi yapılır.

Bunları içeren kitapçıkların nerede basıldığı içlerinde yazılıdır. İlgili basım evi, bunlardan belli sayıda birkaçını ilgili devlet organlarına göndermek zorundadır. Kapsamı ise, bunu bastıran derneğin yasal sorumluluğu altındadır. Eğer bunlar gizli olsaydı, ilgili basımevinin dizgicisinden ciltçisine kadar birçok kimsenin elinden geçmemesi gerekirdi.

Locaların toplantılarının da yasalara herhangi bir aykırılığı, bir gizliliği yoktur. Her toplantıda görüşülenler mutlaka bir tutanağa geçirilir. Bunlar düzenli bir biçimde korunur.

Devletin ilgili yasal organları, istediğinde bunları inceleyip denetleyebilir. Nitekim diğer birçok dernek gibi mason dernekleri de zaman zaman böyle bir yasal denetimden geçmektedir.

Antimasonik girişimlerde bulunmayı kafasına koyanlar, ellerine geçirdikleri ritüelleri, kendi amaçları doğrultusunda yorumlar. Üstelik bir de Masonluğu açığa vurduklarını belirterek, böbürlenirler.

Dilimizde *"öküz altında buzağı aramak", "buluttan nem kapmak", "bağa üzüm yemek için değil, bağcıyı dövmek için girmek", "durup dururken ya da dışarıdan gazel atmak"* gibi, yeri geldiğinde kullandığımız birtakım deyimler vardır. Türkiye'de antimasonik girişimlerde bulunanların çoğunun yaptığı işler, bu deyimlerle denilmek istenenlere benzemektedir.

DAYANIŞMA KONUSU

Geçmişte, kimi masonların bireysel emellerine ulaşabilmek için Masonluğu bir "araç" ya da bir "sıçrama tahtası" gibi kullanmaya, Masonluktan kendi hesabına yararlanmaya çalıştığı görülmüştür. Üstelik bu girişimlerinde başarı elde edenler bile olmuştur.

Günümüzde de zaman zaman "mason" sıfatını kullanıp, diğer masonların sevgi ve güveninden yararlanarak, kendi bireysel çıkarları peşinde koşan kimselere rastlanabilmektedir. Derneğe girebilmiş olmakla birlikte, "mason töresi"nden yeterince pay alamamış olan bu kişiler, genellikle Masonlukta uzun boylu kalmaz; umutlarının boşa olduğunu anlayınca kendiliklerinden ayrılır. Fakat kamuoyunda Masonluğun yanlış anlaşılıp, bir "çıkar yuvası" sanılmasına neden olurlar. Nitekim bu gibi örneklere bakılarak, bir kurum olarak Masonluğa ve masonların tümüne suçlamalar yöneltilmiştir.

"Yardımlaşma" İle İlgili Suçlamalar

İleri sürülen iddialardan biri "bir masonun bir diğer masondan hiçbir yardımı esirgememekle yükümlü olduğu"dur.

Masonlar elbette gerektiğinde birbirlerine yardımcı olur. Hatta mason kardeşlerini ve ailelerini koruyacakları, aynı düzeydeki iki kişi arasında bir seçim yapmaları gerektiğinde "mason" olana öncelik tanıyacakları üzerine söz bile verirler. Ancak, abartılarak belirtildiği tarzda "hiçbir yardımı esirgememek" gibi bir yükümlülük altına sokulmazlar. Kaldı ki, bu iddianın masonları suçlayıcı bir yanı olup olmadığı da tartışılabilir.

Yalnızca Türkiye'deki antimasonik girişimlere özgü olan bu iddia, "kıskançlık" ve "çekemeyiş" izlenimi verir. Şayet Batı ülkelerinde bir masonun böyle bir yükümlülüğü bulunduğu söylenecek olursa; bu bir suçlama değil, övgü sayılır. Çünkü böyle bir sorumluluk altına girebilmek büyük bir yürekliliktir.

Masonlar arasında, başka birçok kurumda da görülebilen sevgi ve bağlılık vardır. Bundan ötürü masonlar, gerektiğinde birbirlerine her bakımdan destek olur. Ancak bir masonun bir diğerine herhangi bir yardımda bulunması; gönlünde dostluk ve iyilik duyguları taşıyan bir kimsenin, gereksinmesi olan bir dostuna yardımcı olmasından farklı tutulamaz.

Masonluğa karşı ön yargı beslenmeyen birçok çevrede bile bu konu üzerinde çok durulmuş, biraz da aşırıya kaçılmıştır. Oysa ortak yanları bulunan kişilerin birbirlerine yardım ve destek eli uzatmakta çok daha cömert davrandıkları, genelde bilinen ve hiç de yadırganmayan bir olgudur.

Örneğin gurbet ellerinde bulunan hemşehriler, farklı tarihlerde aynı okuldan mezun olanlar, aynı iş yerinde çalışanlar, aynı sosyal kulüp ya da derneğin üyeleri hatta askerliklerini farklı tarihlerde bile olsa aynı yerde yapmış olanlar, gerektiğinde birbirlerine yardım etmekten ve destek vermekten kaçınmaz. Bunu severek, isteyerek yapar. Böyle davranmayı, kendisi için ya zorunluluk ya da onur sayar. Çünkü yaşamda onunla paylaştığı bir şeyler olmuştur. Buna karşılık, aynı yardımı ve desteği başkalarından, hatta yakın akrabalarından esirgeyebilir.

Bir "ülkü birliği"ni paylaşan masonların tutumu bunlardan hiç farklı değildir. Hatta aslında var olandan çok fazlasının olması gerekir ve beklenir. Bu konuda, bilerek ya da bilmeyerek masonların adı çıkarılmıştır.

"Çıkar Ortamı" Suçlamaları

Daha önce de değinilmiş olduğu üzere, pek ender olmakla birlikte, duymuş oldukları yanlış bilgilere kapılarak sırf kendilerine bireysel çıkarlar sağlamak amacıyla Masonluğa girmek isteyen hatta sırf bu amaçla girmiş olanlar görülebilir.

Antimasonik girişimlerde bulunanlar, bu konuyu da genele yayarak Masonluğu şöyle tanıtmaya çalışmıştır:

> "Masonluk, bir merkezden yönetilen ve şubelerine bazı yetkiler veren, üyelerine ödentileri ve bazı karşılıklı hizmetleri üzerine büyük çıkarlar sağlayan bir örgüttür."

Üyelerin bireysel ve ortak çıkarlarını gözeten, asıl amaçlarından biri de bu olan bazı kurum ya da örgütler olabilir. Fakat Masonluğu bunlarla eş tutmak ya da bunlardan biri saymak çok yanlıştır.

Bazı ülkelerde, mesleklerinde ya da politika alanında hızla yükselmek isteyen kişilerin Masonluğu bir araç ya da basamak taşı olarak kullandığı doğrudur. Bunların başında Amerika Birleşik Devletleri gelir; onu İngiltere ve Avustralya izler. Fakat bunu diğer birçok ülke, hele Türkiye için söylemek, yanlışı doğru sanmak olur.

■ ■ ■

Ünlü gazeteci yazarlarımızdan İlhami Soysal, kendi bireysel dünya görüşü nedeniyle Masonluğa karşıt eğilim taşıyanlardandı. Saygın bir kişiydi. Hatta bir yazısında «Ben hiç aynaya tükürmedim.» diyerek, "onur" kavramının onun için ne denli önemli ve değerli olduğunu ortaya koymuştu.

İlhami Soysal, Masonluğu oldukça iyi incelemişti. Masonluk üzerine yazmış olduğu ve birkaç kez yeniden basımı yapılıp piyasada epeyce satılmış olan kitabında, başkaları gibi olur olmaz suçlamalarda bulunmaktan sakınmıştı. Buna karşın, kitabında objektif bir tutumla anlatmış olduklarını, şöyle bir görüş ile kesin bir sonuca bağlamıştı: "Yani, masonluk, parayı verenin düdük çaldığı ve gereğinde korunduğu bir inanış düzenidir... Üst tarafı lâftır."

Masonluktan yana bir tutum takınılırken bile, bu dediği nedeniyle İlhami Soysal'ı hoş görmek gerekir. Biraz empati yapmalı… Masonluk, onun bireysel dünya görüşü ile bağdaşmıyordu. Ancak bu sözüne bakılırsa, Masonluğa girmek isteyen kişinin bir bedel ödemesi ve birtakım inanç ilkelerine uyması gerekir. O zaman birçok olanak elde eder. Sıkıntıya düşenler yardım ve destek görür. Masonlukta olan budur ve bundan başka bir şey yoktur. (!)

Bu yaklaşım Masonluğu hafife almak, boş görmektir. Fakat Masonluk sahiden öyleyse, birçok kimsenin Masonluk ile ve masonlarla uğraşması hatta kalkıp antimasonik cepheler oluşturması pek anlamsız gibi kalır. Bunun nedeni ise, Masonluğun hiç de söylendiği gibi boş değil, aksine "çok dolu" olduğudur. Öylesine ki, içeriği yani amaçları, ilkeleri, töresi, öğretimi ve felsefesi birtakım kimseleri ve bazı çevreleri çok rahatsız etmektedir.

■ ■ ■

Günümüzde, hemen tüm sosyal dernekler mali sıkıntı çeker. Eskiden gelir sağlamak için amaçlarının dışında kalan etkinliklere girişebiliyorlardı. Dernekler Kanunu'nda 1982 yılında yapılan bir değişiklik bu olanağı ortadan kaldırmıştır. Bu yüzden, mason derneklerinin de giderlerini karşılayabilmek için üye ödentilerini artırmak zorunda kaldıkları görülmektedir.

Masonluğa girecek kişilerden oldukça yüksek bir giriş ödentisi alındığı sanılır. Bu ödenti hiç de sanıldığı ölçüde yüksek değildir; olsa olsa yıllık ödentinin birkaç katıdır. Yıllık ödentiler ise, orta halli bir kimsenin bile bütçesini iyi ayarlarsa kendisini sıkıntıya sokmadan karşılayabileceği düzeydedir. Çünkü bir mason kuruluşu bir "zenginler kulübü" değildir. Orta halli bir insan bile mason olabilmektedir. Oysa günümüzde bir başka kulübe ya da derneğe üye olabilmek için, gerek girişte gerekse üyelik süresince çok daha yüksek tutarlarda ödemede bulunmak gerekmektedir.

Ödentilerinin karşılığında hiçbir masonun "özgürce düşünsel çalışmalar yapma olanağı", "kardeşlik sevgisi", "kendini yetiştirerek geliştirme fırsatı" ve "yüce bir insanlık ülküsüne hizmet etmenin mutluluğu" gibi, bilgili ve erdemli bir insanın öznel hakları dışında edinip kazanabileceği dışında hiçbir şey yoktur.

Şimdi bir soru geliyor:

«Eğer Masonluk sahiden de böyleyse, üstelik Türkiye'deki masonların toplam sayısı da olsa olsa yirmi bin kişiyi bile zor bulduğuna göre, neden böylesine yoğun ölçüde bir antimasonik kampanya var?»

Bu soru ancak bir "yorum" yapılarak yanıtlanabilir.

Masonluğun özelliklerini ve her masonun ne gibi nitelikler ile donanması gerektiğini sayıp döktük. Eğer bu nitelikteki kişiler gerçekten de kendi aralarında kenetlenmiş bir bütün oluştururlarsa, ortaya büyük bir güç çıkar. Yirmi bin kişinin bir toplu "güç birliği" oluşturduğunu düşünebiliyor musunuz?...

Antimasonik cephede yer alanlar, işte böyle bir olası güçten korkmaktadır.

SİYONİZM

Türkiye'de antimasonik girişimlerin etkisinde kalmış olan kimileri şöyle diyor.

«Masonlukta, Yahudilerin "Siyon" dediği "Yahudi Yıldızı"nın da kullanıldığı görülüyor. Bu kullanım, Masonluğun "Siyonizm" ile yakın ilişkisinin bulunduğunu açıkça göstermez mi?... Bu nasıl açıklanır »

Bu figürün bir amblem olarak İsrail bayrağı üzerinde yer alması, bunun tarihte ayrıca "Süleyman'ın Mührü" ve "Davut'un kalkanı" olarak da anılmış olması,* böyle bir yargıyı desteklemek için yetersizdir.

■ ■ ■

Türkiye'de 1934 yılında "Muhibban-ı Hürriyet" adını taşıyan loca, kuruluşunun 25. yılı nedeniyle, tarihçesinin anlatıldığı bir kitapçık bastırmıştır. Kitabın arka kapağı bomboş kalmasın diye tam ortasına yukarıdaki figür konmuştur. İsrail Devleti 1948'de kurulmuş olduğuna göre, bu durum, bu simgenin Masonlukta çok daha önce de kullanıldığını gösterir.

Elbette İsrail Devleti'nin bu simgeyi ulusal bayrağının amblemi olarak alırken, bu bağlamda Masonluktan esinlendiği söylenemez. Ancak Masonluğun bunu daha önce Yahudilikten almış olduğu ileri sürülebilir.

Acaba öyle mi?

1930'lu yıllarda Türkiye'de Turancılık akımının hayli gözde olduğunu görürüz.

* M.Ö. 10. yüzyılda yaşamış Hz. Süleyman ile babası Hz. Davut.

Bu sıralarda ***"Türklük"*** adı altında bir dergi çıkarılmıştır. Bu dergilerden birinde, eski Türk beyliklerinin sancak ve flamaları sergilenmiştir. Özellikle Selçuklular'ın flamalarında ilginç motifler görünür. Bunlardan Candaroğulları, Karamanoğulları ve Alaiye (Alanya) Beyliği'nin flamalarında aynı amblem görülür.

16. yüzyıl ortalarına geldiğimizde, aynı figürün Kanunî Sultan Süleyman tarafından mühür olarak kullanıldığı, Barbaros Hayrettin Paşa'nın da sancağında yer aldığı görülür.

Birçok eski camide bu figürün dekoratif amaçla kullanılmış olduğu izlenir. Türk ve Osmanlı el sanatlarında çok kullanılmış olan figürlerden biridir. Günümüzde de İsrail Devleti'nin dışında birtakım diğer ülkelerin de bayrakları ya da ulusal amblemleri kapsamında yer almaktadır.

Demek ki bu figür ya da simge, aslında sadece Yahudilere özgü değildir. Bunu Yahudiler de kullanmıştır ama tarihi çok daha eskidir. Özgün kaynağı belki Hindistan'da hatta belki daha da doğudadır. Tıpkı Nazilerin "gamalı haç" olarak bilinmiş olan ambleminin aslında "svastika" olarak da anılan çok eski bir Hint simgesinden kopyalanma olduğu gibi...

Kuşkusuz yalnızca bir figüre bakarak Masonluk ile Siyonizm arasında bir bağ kurmak çok yanlış, çok akıl almaz bir iştir. Ancak bu çok yanlış ve çok akıl almaz iş, Türkiye'deki antimasonik cephede yapılmıştır.

«Burada bir ateş yoksa bu duman nereden çıkıyor?» diye sorulabilir.

Dumanı çıkaran bir ateş var ama başka bir yerdedir. Ateşi görebilmek için olgulara bir başka açıdan bakmak gerekir. Yahudilerin bu simgeyi "Siyon" olarak andığını göz ardı etmemeliyiz. Asıl konu tek başına bu simge değil, Siyonizm olmalıdır.

Asıl Siyonizmin ne olduğunu ve Masonluğu nasıl etkilediğini anlayabilmek için, en azından günümüzde de varlığı sürmekte olan, Siyon Örgütü olarak andığımız "Priuré de Sion" adlı gizli organizasyonun ülküsünü, tarihte yaklaşık 9 yüzyıl boyunca neler yapıp ettiğini bilmek ve bunların ardındaki gerekçeyi anlamak gerekir. Kısaca "Siyon Protokolleri" olarak anılan birtakım belgeler hakkında da ön yargısız bilgi sahibi olmak gerekir.

Türkiye'de antimasonik girişimlerde bulunanların bu gizli örgüt hakkında hiçbir bilgi edinmemiş oldukları anlaşılmaktadır. Dolayısıyla Masonluk ile Siyonizm arasında yanılgılı bir bağ kurmaya çalışmışlardır. Bunun nedeni de, 20. yüzyılın ikinci yarısında ortaya çıkmış olan bulguları değerlendirmeden, sadece eskiden yazılmış olanları yinelemekle yetinmeleridir.

■ ■ ■

1885 yılında Prieuré de Sion adlı organizasyonun başına geçen ünlü kompozitör Claude Debussy, amaç doğrultusunda daha etkin çalışmalar yapabilmek için para bulmak üzere Habsburg-Lorraine hanedanına başvurmuştu. Onlar da kesenin ağzını açmıştı.

Ardından Orta Avrupa karmakarışık oldu. Uluslar birbirine girdi. Bu karmaşa sırasında Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'nun veliahtı Franz Ferdinand öldürüldü. Birinci Dünya Savaşı patladı.

Tarihçilerin yazmış olduğu gibi Ferdinand'ın öldürülmesi, bu savaşın çıkması için sırf bir "göstermelik neden" ya da "bardağı taşıran son damla" değildi. Arkasında birtakım başka hesaplar vardı. Bunların en basiti, Habsburg-Lorraine hanedanına son vererek, parçalanacak olan imparatorluğun toprakları üzerine konmak ya da böylece Orta Avrupa'nın kontrolünü ele geçirmekti.

Birinci Dünya Savaşı'nın sonuçları, birçokları gibi Prieuré de Sion için de büyük bir çöküntü yarattı. 1918 yılında Claude Debussy ölünce yerini alan Jean Cocteau adlı sürrealist sanatçının ittirmesiyle Avrupa'daki birçok soylu aile yine elleri kolları sıvadı. Bu organizasyonun ülküsünü koruyarak gerçekleşme yoluna girebilmesi için bir başka fırsat doğmasını kollamaya başladılar. Avrupa Birliği'nin de bu bağlamdaki girişimlerden birinin yanlış yönlenişi sonucunda ortaya çıktığına ilişkin bir iddia vardır ama bunların Masonluk ile ilgisi yoktur.

Türkiye'deki antimasonik cephe hâlâ "Siyonizm" diye tutturmayı sürdürür.

■ ■ ■

Türkiye'de Masonluğa karşıt girişimler elbette sona ermeyecek, gelecekte de sürecektir. Ancak, bundan böyle bu gibi girişimlerde bulunacak olanların daha özenli davranıp şunlara önem vermesi gereklidir:

a) Önce genel olarak Masonluk ve sonra da Türkiye'deki Masonluk üzerinde gerektiğince ayrıntılı araştırma yapmak;

b) Somut bilgi ve belgeler elde etmek; bir suçlama yapılacaksa bunu olur olmaz varsayımlar ve yorumlar üzerine değil, kanıtlanabilecek gerçekler üzerine kurmak;

c) Boş laflar etmemek; safsata ve demagojiyi bir yana bırakıp, ortaya uygar düzeyde bir tartışma koymak.

Çünkü 21. yüzyılda aydın bir okuyucu bunları arar ve sadece öylesine güvenir.

Acaba bu önerileri dikkate alırlar mı?

Herhalde almazlar. Çünkü onların hedefi aydın değil, dogmalara bağlanmış, bilgisiz ve kolayca bağnazlığa kapılabilecek olan kitle…

[Günümüzde Türkiye'de Masonluğa karşıt girişimler devam ediyor. Bu bağlamda yayımlanmış kitaplar var. Bu çalışmada ise öyle bir güncelleme yapılmadı.]